

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

122. SESJA PLENARNA W DNIACH 22 I 23 MARCA 2017 R.

Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów – Priorytety Europejskiego Komitetu Regionów w kontekście programu prac Komisji Europejskiej na 2018 r.

(2017/C 272/01)

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR)

— uwzględniając swe rezolucje z 4 czerwca 2015 r. w sprawie priorytetów KR-u na lata 2015–2020 oraz z 8 grudnia 2016 r. w sprawie programu prac Komisji Europejskiej na 2017 r.,

— uwzględniając protokół o współpracy z Komisją Europejską z lutego 2012 r.,

1. Podkreśla, że potrzebna jest Unia Europejska, które jest w stanie przywrócić zaufanie obywateli do europejskiego projektu, Unia, która działa w sposób bardziej oddolny i skupia się na zapewnianiu proporcjonalnych, skutecznych i szybkich rozwiązań dla głównych problemów, z którymi miasta, regiony i państwa nie są w stanie same sobie poradzić.

2. Zobowiązuje się do wniesienia wkładu w proces refleksji nad przyszłością Europy, między innymi poprzez opinię KR-u opartą na białej księdze w sprawie przyszłości Europy i poprzez organizowanie dialogów z obywatelami w społecznościach lokalnych w celu omówienia spraw o znaczeniu europejskim istotnych dla tych społeczności.

3. Będzie śledził proces związany z decyzją Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej, podkreślając specyficzne kwestie mające wpływ na władze lokalne i regionalne z pozostałych 27 państw członkowskich i analizując, z perspektywy lokalnej i regionalnej, kwestie istotne dla przyszłych stosunków UE z władzami lokalnymi i regionalnymi ze Zjednoczonego Królestwa, w tym jego narodami zdecentralizowanymi.

Miejsca pracy, wzrost gospodarczy, inwestycje i polityka spójności

4. Podkreśla, że pilnie potrzebna jest długoterminowa unijna strategia, która zastąpi strategię „Europa 2020”, będzie miała na celu zapewnienie inteligentnego, trwałego, sprzyjającego włączeniu społecznemu, odpornego i konkurencyjnego wzrostu gospodarczego oraz będzie wytyczną dla europejskiego semestru, wieloletnich ram finansowych UE i polityki UE.

5. Wskazuje również na potrzebę uwzględnienia celów zrównoważonego rozwoju, które zostały określone w agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a następnie przyjęte przez Organizację Narodów Zjednoczonych i zaakceptowane przez Komisję. W związku z tym apeluje o przegląd wieloletnich ram finansowych, tak by realizacja agendy 2030 pokrywała się ze strategią „Europa 2020”, a także o przegląd głównych kierunków działania w świetle nowych celów zrównoważonego rozwoju.

6. Przypomina Komisji Europejskiej o potrzebie opracowania europejskiej strategii w zakresie demografii, która oferowałaby szeroką, skoordynowaną i sprzyjającą włączeniu społecznemu odpowiedź na przemiany demograficzne oraz dysponowała odpowiednimi zasobami finansowymi, by sprostać wyzwaniom, którymi należy się zająć.
7. Oczekuje, że we wniosku dotyczącym wieloletnich ram finansowych (WRF) na okres po 2020 r., który Komisja ma przedstawić przed końcem 2017 r., zapewniona zostanie długoterminowa przewidywalność wydatków z budżetu UE, zaproponowana zostanie reforma zasobów własnych UE, zagwarantowana zostanie jednolitość budżetu UE, przedstawione zostaną dalsze środki służące uproszczeniu oraz określony zostanie okres obowiązywania 5+5 lat z obowiązkową istotną śródkresową rewizją po upływie pierwszych pięciu lat.
8. Zdecydowanie sprzeciwia się jakimkolwiek scenariuszom dla UE27 do 2025 r., zawartym w białej księdze na temat przyszłości Europy, które mogłyby ograniczyć wysiłki UE w zakresie polityki spójności. Wręcz przeciwnie, zachęca Komisję do przedstawienia kompleksowego wniosku ustawodawczego dotyczącego silnej i skutecznej polityki spójności po 2020 r. oraz przypomina o potrzebie zawarcia w 7. sprawozdaniu w sprawie spójności nowego rozdziału dotyczącego oceny wdrażania spójności terytorialnej, o co Komitet apelował już niejednokrotnie. Wniosek ustawodawczy powinien opierać się na zasadach pomocniczości, partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów, odzwierciedlać potrzeby i potencjał władz regionalnych i lokalnych oraz wyniki starań na rzecz uproszczenia, bazować na jednym zestawie uregulowań oraz uwzględniać szerokie konsultacje ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami. Zachęca Komisję do przeprowadzenia gruntownej oceny oddziaływania terytorialnego projektowanych przepisów oraz zgłasza gotowość do współpracy z Komisją w tej sprawie. Apeluje, aby propozycje dotyczące polityki spójności po 2020 r. obejmowały harmonizację procedur zarządzania europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi, aby regiony mogły działać wobec Komisji Europejskiej jako instytucje zarządzające.
9. Zachęca Komisję do nieustannego analizowania i monitorowania wartości dodanej wnoszonej przez Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) i jego wpływu na spójność oraz do dokonania podziału i opublikowania sprawozdawczości dotyczącej kluczowych wskaźników skuteczności działania i kluczowych wskaźników monitorowania według beneficjentów i regionów na poziomie NUTS II. Pilnie potrzebna jest większa jasność i wskazówki dla władz lokalnych i regionalnych w kwestii tego, jak łączyć EFIS z innymi rozwiązaniami UE, takimi jak europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne. Należy przede wszystkim zachęcać do większego zaangażowania regionów i władz lokalnych w zarządzanie tym funduszem, zwłaszcza na rzecz budowania regionalnych i międzyregionalnych platform finansowych, m.in. w synergii z interwencjami w ramach polityki spójności. Z zasady jest jednak przeciwny przenoszeniu zasobów z polityki spójności do centralnie zarządzanych programów.
10. Wzywa Komisję do przedstawienia udoskonalonej propozycji dotyczącej instrumentu „Łącząc Europę” po 2020 r., który zachęcałby do podejmowania inicjatyw służących wdrożeniu kompleksowej sieci i połączeniu sieci TEN-T w regionach przygranicznych, ulepszeniu połączeń z obszarami peryferyjnymi oraz skupieniu się na tzw. brakujących połączeniach transgranicznych. Apeluje, by autostrady morskie zapewniały także połączenia z obszarami oddalonymi, a w szczególności połączenia między wyspami a centrami regionalnymi. Podkreśla konieczność synergii między środkami finansowymi Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, instrumentu „Łącząc Europę” oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w celu zapewnienia najlepszego wykorzystania wszystkich dostępnych środków unijnych.
11. Powtarza swe apele, by do rocznego programu prac Komisji Europejskiej włączyć opracowanie nowej wizji terytorialnej na 2050 r. Podkreśla, że nowa wizja terytorialna jest potrzebna, ponieważ trzeba uaktualnić Europejską Perspektywę Rozwoju Przestrzennego z 1999 r.
12. Akcentuje konieczność prowadzenia działań następczych w odniesieniu do realizacji agendy miejskiej UE w celu usystematyzowania wyników partnerstw tematycznych, określenia elementów lepszego sprawowania rządów oraz umożliwienia przełożenia ich na przyszłe wnioski ustawodawcze dotyczące WRF po 2020 r. Podejście to powinno zapewnić wkład w przygotowywanie przyszłej polityki spójności na okres po 2020 r. i strategii, która zastąpi strategię „Europa 2020”.
13. Oczekuje w tym kontekście podjęcia konkretnych działań następczych wobec partnerstwa tematycznego w miastach w dziedzinie mieszkalnictwa. Działania te mogłyby przyjąć formę europejskiego programu w zakresie mieszkalnictwa, który koordynowałby kwestie mieszkaniowe. Do tej pory kwestie te były rozwiązywane wyłącznie w sposób horyzontalny w drodze polityk sektorowych, takich jak agenda miejska, rozwój zrównoważony, polityka spójności, polityka konkurencji lub w drodze inicjatyw społecznych, takich jak europejski filar praw socjalnych.
14. Oczekuje, że Komisja przedstawi przed końcem 2017 r. propozycje dotyczące przyszłego programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji, który powinien bazować na programie „Horyzont 2020” i utrzymać strategiczne spojrzenie na zagadnienia wpływające na przyszłość Europy, nie podlegać krótkoterminowym rozwiązaniom budżetowym oraz zapewniać równowagę między doskonałością i spójnością z myślą o pokonaniu przepaści innowacyjnej i mając na uwadze obecne wyzwania społeczne.

15. Zwraca uwagę na stworzony przez platformę wymiany wiedzy wzór zwiększania kręgu odbiorców i oddziaływania wyników badań finansowanych ze środków publicznych.
16. Ponownie przypomina o potrzebie opracowania wspólnych ram uznawania kształcenia pozaformalnego i nieformalnego, aby ułatwić ustanowienie odpowiednich procedur krajowych.
17. Z chęcią wniesie wkład w pomyślny przebieg Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego 2018 poprzez powiązanie go z lokalnymi i regionalnymi strategiami dotyczącymi kultury, a także turystyki.
18. Apeluje do Komisji o zaproponowanie konkretnych środków dotyczących usuwania przeszkód dla inwestycji i niwelowania luki inwestycyjnej. Podkreśla w szczególności, że poziom inwestycji publicznych, z których ponad połowę dokonują miasta i regiony, pozostaje zbyt niski, po części z powodu ograniczeń narzuconych przez mechanizmy regulacji budżetu na poziomie europejskim i krajowym. Wzywa Komisję do wprowadzenia środków, które sprawią, że pakt stabilności i wzrostu będzie bardziej sprzyjał wzrostowi gospodarstwu i długoterminowym, strategicznym inwestycjom. Sprzyjałoby temu wyłączenie regionalnego i krajowego współfinansowania z obliczeń związanych z paktem stabilności i wzrostu w celu spójnego i niezwłocznego dostosowania do tych samych zasad, które stosują się do środków pochodzących z funduszy strukturalnych, ze względu na to, że mają one ten sam cel. Ponawia również swój apel do Komisji, by oceniła wpływ regulacji ESA 2010 na zdolności inwestycyjne władz lokalnych i regionalnych, a także dostarczyła wyjaśnień w kwestii traktowania partnerstw publiczno-prywatnych zgodnie z zasadami Eurostatu.
19. Zgodnie z deklaracją z Cork 2.0 ponawia apel o opracowanie białej księgi w sprawie agendy wiejskiej dla UE, która byłaby punktem wyjścia dla polityki rozwoju obszarów wiejskich po 2020 r., i wzywa do przedsięwzięcia konkretnych środków na rzecz weryfikowania wpływu polityki UE na sytuację obszarów wiejskich („rural proofing”) oraz do uznania obszarów wiejskich za ośrodki rozwoju i innowacji przyczyniające się do osiągnięcia spójności terytorialnej.
20. Apeluje, by odnowiona wspólna polityka rolna (WPR) na okres po 2020 r. przyczyniała się do ożywienia wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy na obszarach wiejskich oraz do utrzymania wysokiej jakości i bezpieczeństwa żywności oraz bezpieczeństwa żywnościowego w Europie, a także była w większym stopniu zgodna z celami zrównoważonego rozwoju i zajmowała się kwestią przepaści między obszarami miejskimi a wiejskimi. Podkreśla w tym kontekście znaczenie uproszczenia WPR, wprowadzenia większej elastyczności w zarządzaniu nią, ograniczenia obciążeń dla producentów, przedstawienia się na politykę skupiającą się w większym stopniu na innowacji i konkurencyjności oraz zapewniania ukierunkowanego wsparcia dla młodych rolników. Wzywa do utrzymania zróżnicowanego podejścia wobec regionów najbardziej oddalonych w ramach WPR, umożliwiającego zastosowanie szczególnych środków niezbędnych dla rozwoju sektora rolnictwa na tych obszarach.
21. Oczekuje, że Komisja wesprze państwa członkowskie i ich władze lokalne i regionalne w wysiłkach zmierzających do modernizacji systemów organizacji i świadczenia opieki zdrowotnej oraz będzie stymulować europejską współpracę w tej dziedzinie, np. poprzez utworzenie programu podobnego do programu Erasmus dla pracowników służby zdrowia.
22. Wzywa Komisję, by wprowadziła zasadę odporności na klęski żywiołowe do swych funduszy i polityk, tak aby odporność i zrównoważony rozwój naszych gospodarek nie były wystawione na szwank.
23. Apeluje o zrównoważoną politykę żywnościową UE, która będzie w całościowy sposób zajmowała się zagadnieniami dotyczącymi jakości i produkcji żywności, rolnictwa, rybołówstwa, rozwoju obszarów wiejskich, środowiska, zdrowia, żywienia, zatrudnienia i polityki ochrony konsumentów, promując bardziej zrównoważone sposoby produkcji i wzory konsumpcji.
24. Wzywa Komisję do dokonania przeglądu strategii na rzecz turystyki z 2010 r. i wprowadzenia zintegrowanej unijnej polityki dotyczącej turystyki z wieloletnim programem prac oraz zapewnienia specjalnej linii budżetowej na finansowanie europejskich projektów z zakresu turystyki po 2020 r. Powtarza w tym kontekście swój zamiar ustanowienia międzyinstytucjonalnej grupy kontaktowej ds. turystyki, m.in. z myślą o wsparciu tworzenia regionalnych platform inwestycyjnych w obszarze turystyki, które pomagałyby miejscowościom turystycznym i działającym w nich MŚP w pozyskiwaniu środków finansowych na projekty i działania.
25. Wzywa Komisję do realizacji ambitnego programu w dziedzinie niebieskiej gospodarki i zrównoważonego zarządzania oceanami oraz do przełożenia deklaracji, która ma zostać przyjęta za prezydencji maltańskiej, na wytyczne polityczne. Po raz kolejny akcentuje znaczenie dostępu do finansowania dla nowych branż przemysłu morskiego, które mogą zapewnić miejsca pracy i wzrost gospodarczy w Europie. W tym kontekście przypomina Komisji o apelu KR-u o stworzenie wspólnoty wiedzy i innowacji, która zachęcałaby do transferu pomysłów z badań morskich do sektora prywatnego.

26. Popiera apel o nową strategię UE w zakresie alkoholu, która powinna obejmować zagadnienia takie jak informacje dla konsumentów, marketing i bezpieczeństwo na drodze. Zauważa, że niezbędne jest poszerzenie wspólnych planów działania lub stworzenie nowego dotyczącego dzieci i młodzieży.

Odbudowanie więzi z młodymi Europejczykami

27. Popiera dalsze wdrażanie i wzmocnienie gwarancji dla młodzieży i ustanowienie Europejskiego Korpusu Solidarności. Podkreśla znaczenie terytorialnego wymiaru obu inicjatyw. Akcentuje wagę zaangażowania sektora prywatnego w takie programy, zarówno w ich kształtowanie, jak i ich finansowanie, z myślą o lepszym dopasowaniu umiejętności młodych ludzi do potrzeb rynku pracy.

28. Wzywa Komisję do wzmocnienia narzędzi komunikacji z młodymi obywatelami i uzgodnienia ich z tymi stosowanymi przez pozostałe instytucje. Podkreśla znaczenie zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w planowaną rewizję strategii UE na rzecz młodzieży na okres po 2018 r.

Unia gospodarcza i walutowa

29. Akcentuje potrzebę zwiększenia efektywności, odpowiedzialności i legitymacji zarządzania gospodarczego i koordynacji gospodarczej w UE. Wzywa Komisję do współpracy z PE i Radą w odniesieniu do kodeksu postępowania dotyczącego udziału władz lokalnych i regionalnych w europejskim semestrze, opartego na propozycji KR-u.

30. Wzywa Komisję do włączenia KR-u w zorganizowany sposób w działania następcze związane z tymi elementami białej księgi w sprawie przyszłości UE, które wiążą się z dalszą integracją unii gospodarczej i walutowej.

31. Powtarza swój apel o wzmocnienie społecznego wymiaru UE oraz unii gospodarczej i walutowej. Oczekuje, że wniosek ustawodawczy dotyczący europejskiego filaru praw socjalnych umożliwi także na zmieniającym się rynku pracy zajmowanie się prawami pracowniczymi i mobilnością pracowników z zachowaniem zasady pomocniczości. Wniosek ten nie powinien ograniczać się do prawa miękkiego, które uzupełniałoby istniejący dorobek prawny, lecz powinien zawierać środki o tej samej mocy co środki w ramach unii gospodarczej i walutowej. Sprawi to, że obywatele będą w większym stopniu postrzegali UE jako bardziej socjalną i zdolną rozwiązać ich problemy.

Strategia jednolitego rynku, MŚP, konkurencyjność, przemysł oraz jednolity rynek cyfrowy

32. Opowiada się za dalszym uproszczeniem zasad pomocy państwa, zwłaszcza w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, poprzez zasadniczą rewizję stosownej decyzji i stosownych ram (pakietu Almunii). Apeluje także o poszerzenie zakresu ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, zwłaszcza jeśli chodzi o dostęp MŚP do finansowania oraz wsparcie zarówno dla mikroprzedsiębiorstw, jak i dla przedsiębiorstw typu start-up.

33. Wzywa do gruntownej oceny wdrażania prawodawstwa w dziedzinie zamówień publicznych, w tym dyrektywy w sprawie procedur odwoławczych, co mogłoby doprowadzić do dostosowań i uproszczeń, tak aby uwzględnić potrzeby mniejszych podmiotów lokalnych i regionalnych, bez szkody dla pewności prawa.

34. Powtarza apel o zmieniony i wzmocniony program Small Business Act dla Europy. Ponownie zobowiązuje się do promowania wdrażania tego programu poprzez swój program Europejski Region Przedsiębiorczości oraz inicjatywę na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up. W tym kontekście apeluje o zmniejszenie obciążeń administracyjnych i tworzenie inteligentnych regulacji.

35. Zobowiązuje się do współpracy z Komisją w ramach nowo powstałej platformy na rzecz sieci szerokopasmowych, aby monitorować wdrażanie szybszych i lepszych szybkich łączy szerokopasmowych we wszystkich europejskich regionach, a zwłaszcza na obszarach wiejskich i słabo zaludnionych, a także wskazywać dodatkowe środki mające na celu wyeliminowanie przepaści cyfrowej, do wdrożenia na wczesnym etapie, jak również z myślą o zneutralizowaniu dodatkowych kosztów związanych z dostępem do sieci szerokopasmowych w regionach najbardziej oddalonych.

36. Wzywa Komisję do wyjaśnienia zakresu stosowania dyrektywy usługowej w gospodarce dzielenia się i gospodarce społecznościowej. Z zainteresowaniem oczekuje także na propozycje Komisji dotyczące ochrony praw pracowników w nowych formach zatrudnienia charakterystycznych dla gospodarki dzielenia się/konsumpcji współdzielonej. Oczekuje, że Komisja wesprze tworzenie forum miast poświęconego gospodarce społecznościowej z KR-em jako zainteresowaną stroną.

Polityka handlowa UE

37. Wzywa Komisję do zagwarantowania, by wymiar lokalny i regionalny procesu tworzenia unijnej polityki handlowej był brany pod uwagę podczas negocjowania nowych umów handlowych, i prosi o stały dostęp do odpowiednich dokumentów negocjacyjnych za pośrednictwem tzw. procedury czytelni stworzonej na potrzeby negocjacji w sprawie TTIP.

Unia energetyczna, polityka przeciwdziałania zmianie klimatu i środowisko

38. Zwraca się do Komisji o wsparcie wniosku KR-u o stopniową instytucjonalizację roli władz lokalnych i regionalnych w globalnym zarządzaniu w zakresie klimatu poprzez ustanowienie formalnych umów z Sekretariatem UNFCCC.

39. Apeluje do Komisji o uwzględnienie wpływu i skutków terytorialnych wdrażania unijnej polityki handlowej dla regionów i władz lokalnych, zarówno z punktu widzenia zatrudnienia, jak i ochrony środowiska. W związku z tym domaga się ściślejszego włączenia Komitetu w kształtowanie przyszłej polityki handlowej.

40. Wzywa Komisję do zapewnienia spójności między najnowszymi i przyszłymi propozycjami w zakresie klimatu i energii, porozumieniem paryskim oraz promowaniem efektywności energetycznej i zasobów odnawialnych. Sugeruje, by położyć większy nacisk na inicjatywy czy kampanie oparte na udziale władz lokalnych i regionalnych oraz wnoszące istotny wkład w osiągnięcie wyznaczonych celów dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych.

41. Ponownie zauważa, że przystosowanie się do zmiany klimatu powinno zostać włączone do istniejących strategii politycznych i narzędzi finansowania, oraz wzywa Komisję do zaoferowania regionom i miastom odpowiednich możliwości wzmocnienia ich pozycji w świetle rewizji strategii UE dotyczącej przystosowania się do zmiany klimatu. Powtarza swe zobowiązanie do współpracy z Komisją w zakresie dalszego rozwoju określanego na poziomie lokalnym i regionalnym wkładu w starania podejmowane z myślą o zachęcaniu do przeciwdziałania zmianie klimatu na poziomie lokalnym i regionalnym.

42. Mając na uwadze wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną, wzywa Komisję, by zachęcała państwa członkowskie do zinstytucjonalizowania dialogu między władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi przy opracowywaniu krajowych planów w dziedzinie klimatu i energii.

43. Ma nadzieję na bliską współpracę w odniesieniu do przeglądu wdrażania polityki ochrony środowiska, także za pośrednictwem wspólnej platformy technicznej na rzecz współpracy w dziedzinie środowiska, oraz apeluje o większe zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych w przyszłe dialogi między Komisją a państwami członkowskimi. Pragnie wnieść wkład, także w postaci opinii perspektywicznej, w kontrolę adekwatności i przeglądy kluczowych dyrektyw dotyczących środowiska, które Komisja ma rozpocząć w 2018 r.

44. Zobowiązuje się do aktywnego wnoszenia wkładu w plan działania na rzecz poprawy wdrażania dyrektyw UE dotyczących ochrony środowiska. Wzywa Komisję do wdrożenia w odpowiednim czasie tego planu działania i oczekiwanych działań przewidzianych w unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej do 2020 r., a także do przedstawienia w 2018 r. propozycji ram prawnych i finansowych dla transeuropejskiej sieci zielonej infrastruktury (TEN-G).

45. Apeluje w kontekście wdrażania pakietu dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym o ustanowienie celów w zakresie zapobiegania i recyklingu dla odpadów handlowych i przemysłowych, dodatkowo do celów dotyczących stałych odpadów komunalnych.

46. Wzywa Komisję Europejską do przyjęcia elastycznego i zróżnicowanego podejścia w oparciu o zasadę ostrożności i zasadę „zanieczyszczający płaci” w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie wody pitnej, dyrektywy w sprawie oczyszczania ścieków komunalnych i wniosku ustawodawczego w sprawie ponownego wykorzystywania wody.

47. Ostrzega Komisję, że globalizacja Porozumienia Burmistrzów nie może oznaczać odsunięcia uwagi od niezbędnego zaangażowania poziomu lokalnego i regionalnego oraz potrzeby opracowania celów i metodologii Porozumienia zarówno w UE, jak i poza jej granicami. Wzywa w związku z tym Komisję do przedsięwzięcia niezbędnych środków z myślą o zapewnieniu reprezentacji różnych struktur różnej wielkości z poziomu niższego niż krajowy w ramach struktur Porozumienia oraz do zachowania zasad partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów. Z chęcią będzie odgrywać aktywną rolę w radzie założycieli Globalnego Porozumienia Burmistrzów w sprawie Klimatu i Energii.

48. Podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy i partnerstwa między grupą ambasadorów Porozumienia Burmistrzów KR-u a polityczną radą doradcą europejskiego Porozumienia Burmistrzów.

Sprawiedliwość, bezpieczeństwo, prawa podstawowe i migracja

49. Popiera sprawozdanie Parlamentu Europejskiego z 25 października 2016 r. zawierające zalecenia dla Komisji w sprawie ustanowienia jednolitego unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych, obejmującego istniejące instrumenty, i apeluje, by miał on zastosowanie do wszystkich poziomów sprawowania rządów.
50. Zdecydowanie popiera starania podejmowane na szczeblu UE, by wdrożyć kompleksową i skuteczną reformę wspólnego europejskiego systemu azylowego, a także podkreśla potrzebę istnienia całościowego podejścia do kwestii azylu i integracji osób ubiegających się o azyl, które sprzyjałoby zrównoważonej polityce, angażowało instytucje UE, państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne i opierało się na zasadzie solidarności i wzajemności.
51. Wzywa Komisję do zaproponowania środków ustawodawczych w celu wprowadzenia dodatkowych rozwiązań prawnych umożliwiających osobom przybywającym do UE, niezależnie od tego, czy ubiegają się o ochronę międzynarodową, humanitarną czy też poszukują pracy, możliwości kształcenia, prowadzenia badań naukowych lub możliwości inwestycyjnych. Legalna migracja jest jednym z czterech filarów zarządzania migracją zgodnie z unijnym programem działań na rzecz migracji z 2015 r. i środki takie pozwolą podjąć nie tylko długoterminowe wyzwania gospodarcze, społeczne i demograficzne oraz zaradzić niedoborowi siły roboczej w UE, ale są również ważnym elementem walki z handlem ludźmi.
52. Zwraca się do Komisji o dalsze uproszczenie i przyspieszenie procedur finansowania i zapewnienie regionom i miastom bezpośredniego dostępu do środków finansowych przeznaczonych na radzenie sobie z kryzysami humanitarnymi i integracją obywateli państw trzecich.
53. Nakłania Komisję do pomocy w rozpowszechnianiu wyróżnionych przez KR najlepszych praktyk w dziedzinie deradykalizacji powracających bojowników oraz zapobiegania nowym przypadkom radykalizacji postaw.
54. Podkreśla, że programy w ramach Funduszu Azylu, Migracji i Integracji powinny być realizowane głównie przez organy lokalne lub regionalne oraz że należałoby w tym celu nawiązać ściślejszą współpracę z krajowymi organami zarządzającymi.
55. Zachęca Komisję do dalszego zwiększania finansowania z funduszu powierniczego UE dla Afryki i zacieśnienia współpracy operacyjnej z partnerami w Afryce Północnej w zakresie zarządzania migracją.

Stabilność i współpraca poza Unią Europejską

56. Podkreśla konkretny wkład, jaki KR wnosi, poprzez swe wspólne komitety konsultacyjne i grupy robocze z udziałem kandydatów i potencjalnych kandydatów do członkostwa, w realizację celu polityki Komisji w zakresie rozszerzenia polegającego na wspieraniu stabilności i dobrobytu. Zachęca Komisję, by nadal organizowała wspólnie z KR-em doroczny Dzień Rozszerzenia.
57. Wzywa Komisję Europejską do poczynienia dalszych postępów w kwestii małoletnich bez opieki w procesie migracyjnym i zauważa, że zarządzanie tą sprawą podlega zazwyczaj kompetencjom regionów. Wnosi ponadto, by Komisja propagowała wśród państw członkowskich solidarny podział obciążeń i odpowiedzialności pomiędzy władze szczebla europejskiego, krajowego i regionalnego. Dlatego też z niecierpliwością oczekuje nowej globalnej strategii, która zostanie opracowana w ramach działań następczych do planu działania w zakresie małoletnich bez opieki (2010–2014) w celu uwzględnienia sytuacji dzieci zaginionych lub pozostawionych bez opieki.
58. Potwierdza rolę władz lokalnych i regionalnych w walce z korupcją i umacnianiu demokracji i praworządności w społeczeństwie. Wzywa do zapewniania większego wsparcia dla decentralizacji, budowania zdolności i reformy administracji lokalnej w państwach sąsiednich.
59. Wzywa Komisję do dalszego wspierania współpracy oddolnej odpowiednimi zasobami administracyjnymi i finansowymi oraz podkreśla przy tym potrzebę rozwoju nowych narzędzi budowania zdolności w krajach przystępujących i objętych europejską polityką sąsiedztwa, mając na uwadze pilną potrzebę zastąpienia byłego Instrumentu na rzecz Administracji Lokalnej.
60. Wzywa Komisję do zintensyfikowania współpracy z Eurośródziemnomorskim Zgromadzeniem Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM), z Konferencją Władz Lokalnych i Regionalnych Partnerstwa Wschodniego (CORLEAP) i z grupą zadaniową KR-u ds. Ukrainy, zwłaszcza przy okazji wdrażania programów regionalnych i nowych inicjatyw.
61. Z zadowoleniem przyjmuje poparcie Komisji dla inicjatywy nikozyjskiej, jego projektu w zakresie budowania potencjału mającego na celu poprawę sytuacji społeczno-gospodarczej gmin libijskich poprzez współpracę dwustronną z europejskimi władzami lokalnymi i regionalnymi.

62. Apeluje do Komisji o dalsze rozwijanie rosnącej roli władz lokalnych i regionalnych jako aktywnych podmiotów i partnerów we współpracy na rzecz rozwoju, zwłaszcza w kontekście propozycji nowego konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju i przyszłości umowy partnerskiej między UE a państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku.

63. Przyjmuje z zadowoleniem proponowany pakiet dotyczący Planu inwestycji zewnętrznych dla Afryki i krajów objętych unijną polityką sąsiedztwa, mający na celu mobilizację inwestycji i stymulowanie tworzenia miejsc pracy w krajach partnerskich, oraz wzywa Komisję do włączenia w opracowywanie planu KR-u jako głosu władz lokalnych i regionalnych w UE.

64. Powtarza swój apel o strategię UE w sprawie międzynarodowych stosunków kulturalnych z prawdziwego zdarzenia. W tym kontekście podkreśla wartość dodaną nadania priorytetowego znaczenia dalszemu rozwojowi dyplomacji kulturalnej z myślą o wprowadzeniu tej koncepcji do polityki zagranicznej UE.

Obywatelstwo, sprawowanie rządów i lepsze stanowienie prawa

65. Z chęcią w pełni włączy się w przyszłe debaty dotyczące tego, jak ulepszyć demokratyczne rządy i skuteczność Unii Europejskiej, które to debaty powinny rozpocząć się od publikacji białej księgi w sprawie przyszłości Europy. Przypomina o konieczności zaangażowania władz lokalnych i regionalnych za pośrednictwem KR-u we wszelkie formalne działania, które mogą zostać przewidziane w celu zreformowania unijnych Traktatów.

66. Ponownie wskazuje na znaczenie dalszego upowszechniania równości kobiet i mężczyzn we wszystkich politykach Komisji Europejskiej.

67. Przyjmuje z zadowoleniem zobowiązanie się Komisji do organizowania ogólnounijnej kampanii informacyjnej i uświadamiającej na temat praw wynikających z obywatelstwa UE oraz do zaproponowania inicjatyw mających na celu pomoc obywatelom w głosowaniu i kandydowaniu w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2019 r.

68. Ponawia apel o przeprowadzenie przeglądu obowiązujących ram prawnych dotyczących europejskiej inicjatywy obywatelskiej (ECI), aby stała się ona bardziej dostępna i przyjazna dla użytkowników, a zwłaszcza by poprawić przepisy dotyczące działań następczych w związku z udanymi inicjatywami w celu wykorzystania pełnego potencjału tego instrumentu do aktywizacji obywateli.

69. Przypomina, że Program lepszego stanowienia prawa musi zostać zrealizowany w duchu wielopoziomowego sprawowania rządów, i podkreśla specyficzną rolę władz lokalnych i regionalnych w wielu dziedzinach regulowanych prawem unijnym oraz ich rolę jako instytucji wdrażających prawodawstwo UE i zarządzających funduszami europejskimi. Podkreśla, że dzięki swoim szczególnym obszarom odpowiedzialności mają one dobrą możliwość oceny obowiązujących ram regulacyjnych i wskazania potencjalnych zmian.

70. Wzywa Komisję do wprowadzenia oceny oddziaływania terytorialnego jako standardowej praktyki w kontekście oceny skutków prawodawstwa, które mogłoby mieć potencjalnie asymetryczne skutki terytorialne, i w szerszej zakrojonym Programie lepszego stanowienia prawa.

71. Ma nadzieję na dalsze zacieśnianie współpracy z Komisją i Parlamentem Europejskim w zakresie monitorowania pomocniczości.

72. Zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, Parlamentowi Europejskiemu, maltańskiej prezydencji w Radzie UE oraz przewodniczącemu Rady Europejskiej.

Bruksela, dnia 22 marca 2017 r.

Markku MARKKULA

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*